

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.
(Fremsat 13/3 85. Første behandling 21/3 85. Ændringsforslag af 26/3 85 af Tinning (VS) og Annie Grete Holmsgård (VS)).

Der var stillet 1 ændringsforslag af Tinning (VS) og Anne Grete Holmsgård (VS) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Tinning (VS) og Anne Grete Holmsgård (VS):

Ny paragraf

Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. De i § 1 nævnte hædersgaver reguleres i samme forhold som den sociale pensions grundbeløb, jfr. § 49 i lov om social pension.«

Bemærkninger

Forslagsstillerne har ikke det fjerneste imod, at der udbetales hædersgaver til en række af de personer, der blev særlig hårdt ramt i forbindelse med krigen 1939-45 og besættelsen af Danmark.

Men det er en uskik, at reguleringen af disse gavers størrelse er overladt til skiftende socialministres og folketings nåde. Ændringsforslaget går derfor ud på at erstatte de skiftende forhøjelser af hædersgaverne i anledning af jubilæer og andet med en regulering af gavebeløbene svarende til reguleringspristallet.

Med den foreslåede regulering er der sikret en fremtidig udvikling i gavebeløbene, der svarer til reguleringspristallet.

Ændringsforslaget omfatter naturligvis også de hædersgaver, der ydes i anledning af ulykkestilfælde på havet som følge af krigsbegivenheder under krigen 1914-18. Også her medfører ændringsforslaget en fremtidig automatisk forhøjelse af beløbene.

Den løbende realværdiforringelse er der hermed gjort op med.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Tinning (VS):**

I VS har vi syntes, det var nødvendigt at komme med et ændringsforslag til andenbehandlingen af denne sag. Jeg er godt klar over, at det er lidt usædvanligt at fremkomme med et ændringsforslag, når der ikke har fundet udvalgsbehandling sted, men vi har selvfølgelig ikke ønsket at gøre tingene mere bureaukratiske end højst nødvendigt.

Det, vi har gjort i VS, er, at vi har tilsluttet os en centrum-demokratisk tradition, må jeg måske tillade mig at kalde det. Det var en tradition, som blev understreget, sidst denne sag var til behandling, tilbage i 1978. I den betænkning, der dengang blev afgivet over lovforslaget om forhøjelse af hædersgaver, skrev centrum-demokraternes repræsentant:

»Mindretallet er enig i, at hædersgavebeløbet skal sættes op, men mener dog, at det foreslåede beløb er alt for utilstrækkeligt. Mindretallet foreslår derfor dels en fordobling af det af flertallet foreslåede beløb, dels en dyrtidsregulering af det til enhver tid værende beløb for hædersgaver; dette sidste for at undgå søgen efter »runde« dage til brug som årsag for regulering af beløbet – en fremgangsmåde, som hidtil har været årsag til, at hædersgavernes størrelse er helt ude af trit med den økonomiske udvikling og den indsats, den enkelte hædersgavemodtager har ydet for sit land.«

Sagt kort på almindeligt dansk siger centrum-demokraternes repræsentant her: disse hædersgaver er for det første for små, de bliver for det andet reguleret for dårligt og på et alt for tilfældigt grundlag, og for det tredje er det en lille smule pinligt, at vi forsøger at løse problemet ved, at folketings og den siddende socialminister en gang imellem stiller sig op og uddeler nogle gaver.

Derfor synes vi, det ville være rimeligt for at undgå den situation simpelt hen at sige: vi har disse hædersgaver, og vi synes, det er en god idé; vi synes, det er fuldt ud berettiget,